

DE (G)ROE(N)E
ZIE (G)G(E)

jaargang 40

nr.3 september 2024

Afdelingsblad IVN Amstelveen

ivn natuur
educatie

Samenstelling Bestuur

Voorzitter	vacant
Secretaris	Hans Seijlhouwer ivnamstelveen@live.nl
Correspondentie- adres	IVN Amstelveen R. Blokland Paterlaan 19 1183 WL Amstelveen
Penningmeester	Ina Wisselink inawisselink@planet.nl
Lid	Henk Breij henk-en-jenny-breij @kpnmail.nl
Lid	Aad van Paassen a.van.paassen@online.nl
Lid	Nel Bolt nel.boltklugkist@gmail.com
Lid	Jan van Willigenburg j.willigenburg@cloudemail.nl
Bank	NL57TRIO 0320 6724 76 t.n.v. IVN Amstelveen
Website	www.ivn.nl/afdeling/ amstelveen

Van het bestuur

Precies op 1 januari 2025 bestaat onze afdeling 40 jaar. In de jaren 1983 en 1984 stond er nog **io (in oprichting)** achter onze naam, maar vanaf de eerste dag van 1985 zijn we een zelfstandige afdeling van IVN, dat is dus precies 40 jaar. We willen dat niet ongemerkt voorbij laten gaan en we hebben een aantal ideeën de revue laten passeren. Zo gaan we naar alle waarschijnlijkheid rond eind november samen met de Gemeente Amstelveen een boom planten in de Wilhelminastraat in de wijk Patrimonium. Een IVN-jubileumlinde op een prominente plek binnen de gemeente, een mooi vooruitzicht.

Verder willen we op zondag 11 mei een werkgroepenmarkt organiseren in en om De Arc. Op die manier willen we aan onze leden en andere belangstellenden laten zien wat we allemaal doen. Voorafgaand aan deze markt is er een rondleiding door de Middenpolder gepland.

In de laatste Groene Zegge van 2024 zal aandacht besteed worden aan het aanstaande jubileum.

Verder willen we een jubileumboek uitbrengen met 40 columns, die de afgelopen jaren door IVN-schrijvers geschreven werden en te lezen waren in het Amstelveens Nieuwsblad.

Misschien borrelen er nog wat meer ideeën op, maar voorlopig hebben we hier onze handen vol aan.

Henk Breij

Adres voor bijeenkomsten en cursussen
"De Arc"
Jeanne d' Arclaan 8 te Amstelveen

Wij zijn blij met uw kopij
Graag inleveren voor 10 november 2024
bij hettykok@outlook.com

Activiteitenoverzicht

13 okt: excursie door het Amsterdamse Bos
herfst en paddenstoelen
start: 10.00 uur bij de Urbanuskerk Bovenkerk

10 nov: excursie door de Braak
start: zie website

Aanmelding voor de excursies is verplicht !
Stuur een mail naar rondleidingen@ivnamstelveen.nl

Voor activiteiten in het Amsterdamse Bos:
zie de **boskalender** op hun website.
Voor natuuractiviteiten bij andere IVN-afdelingen:
IVN-Amsterdam: Natuuractiviteiten-Amsterdam
IVN-Ronde Venen: Activiteiten-de Ronde Venen& Uithoorn
KNNV: www.knnv.nl/amsterdam

schinkelbos augustus 2024

foto Marijke Wagner

De Groene Zegge

IVN Amstelveen - september 2024

heidelibel

foto Adri den Bakker

Inhoud

- 2 Van het bestuur
- 4 Exit kanoroute
- 5 Gallen
- 6 We kunnen niet zonder
Het Groene Zegje
- 7 Koninginnepage
- 8 Waarnemingen
- 9 Excursie plantenwerkgroep
- 10 Coördinatoren
Lettersudoku
- 11 Van de penningmeester

De ulag kan uit - exit kanoroute

De titel verkapt het al; in het vorige nummer van de Groene Zegge werd melding gemaakt van het plan van de gemeente een kanoroute aan te leggen door de Middelpolder. De vergunningen waren al verstrekt en subsidies waren geregeld. Door acties van onder andere IVN Amstelveen stelde de gemeente een onderzoek in naar de flora en fauna. Op basis van het onderzoeksrapport heeft het college eind juni besloten af te zien van de kanoroute. Hopelijk eind goed al goed....

Ik heb het rapport opgevraagd omdat ik toch wel nieuwsgierig was naar de argumentatie. Het bleek een redelijk omvangrijk en gedegen rapport waarin de gevolgen van een eventuele kanoroute aan landelijke en provinciale natuurwetgeving is getoetst (Omgevingswet en Natuurnetwerk Nederland).

De Middelpolder valt onder het Bijzonder Provinciaal Landschap Amstelscheg, zo valt te lezen. Rust en beperkte menselijke aanwezigheid zijn enkele van de kernkwaliteiten die gelden voor dit gebied. Een kanoroute leidt naar verwachting tot verstoring van met name de weide- en watervogels. Dat geldt vooral in het broedseizoen. En hoewel het in principe verboden zou worden om in het broedseizoen te varen, is niet voorzien in handhaving in het plan. De verwachting van de onderzoekers is dat een deel van de kanovaarders zich niets zal aantrekken van een vaarverbod in het broedseizoen. Hierdoor zullen delen van de Middelpolder minder geschikt worden als broedgebied voor weidevogels en watervogels. In de periode na en voorafgaand aan het broedseizoen zal het gebied om die reden ook minder aantrekkelijk worden voor watervogels. In de wintermaanden gaat het dan om grote aantallen smienten.

visdief

Vaartuigen die de kanoroute in het broedseizoen gebruiken zullen ook de kolonie kokmeeuwen en visdieven aan de westzijde van de Middentocht verstoren. Zeker wanneer men de route verlaat en de Middentocht een stukje invaart. Wanneer dit laatste gebeurt, zal in nog grotere mate sprake zijn van verstoring van weidevogels en watervogels, ook buiten het broedseizoen.

Het rapport eindigt met de conclusie dat er onvoldoende waarborgen zijn om de negatieve effecten tegen te gaan en adviseert dus af te zien van het aanleggen van een kanoroute.

Overigens erg fijn dat het advies en de argumentatie geheel in lijn zijn met die van de Groenraad en IVN; maar wel als voordeel dat er een onderbouwd advies ligt op basis van wet- en regelgeving. Die knopen we in onze oren voor een mogelijk volgend 'leuk' idee in onze natuurgebieden.

Verder is nog vermeldingswaardig in het rapport dat er een advies gegeven wordt om de oevers in de Middelpolder natuurvriendelijk te maken. Inmiddels is Landschap Noord-Holland begonnen met het aanpakken van de oevers. De crowdfundingactie in juli leverde binnen 3 weken het benodigde bedrag op! Dat geeft aan hoe betrokken de inwoners van Amstelveen en omstreken zijn bij de Middelpolder.

tekst en foto's Adri den Bakker

biefstukzwam

foto Henk Breij

Paddenstoelenzaken

De opfrisexcursie is op zaterdag 28 september. We vertrekken om 10.00 uur bij de Urbanuskerk in Bovenkerk.

De data voor de Paddenstoelenwerkgroep zijn als volgt:

Altijd op woensdag: 2 oktober ; 16 oktober; 30 oktober .

De laatste avond is weer de fotoavond met diverse presentaties van verschillende fotografen op 13 of 20 november.

De uitnodiging en het programma voor die avond volgen in de Nieuwsbrief van begin november.

Gallen

Tijdens de IVN-rondleiding door het Schinkelbos zien we elk jaar een aantal bijzondere gallen. Eerder schreef ik al eens over de slaapgal op hondsroos en egelantier.

Verder zie je daar op wilgen het zogenaamde wilgenroosje en op akkerdistel vind je er heel gemakkelijk de distelgal. Door die rondleidingen ben ik langzaam aan geboeid geraakt door dit merkwaardige verschijnsel, hoewel ik tijdens de natuurgidsenopleiding eind jaren 80 al eens in de weer geweest ben met gallen. Na de rondleiding van augustus jongstleden vond ik het tijd voor verdere verdieping. In onze IVN-bibliotheek stond (het ligt nu tijdelijk bij ons thuis) een redelijk gedateerd gallenboek uit de jaren 80, moeilijk leesbaar, vol jargon en weinig goede foto's, wel mooie tekeningen overigens. De gallenwetenschap noemen ze daar cecidologie en Latijn is zo'n beetje de voertaal. Een gids van recenter datum is moeilijk aan te komen, dus als iemand er een heeft liggen die niet of nauwelijks gebruikt wordt.....

knopergallen

Ik stop nu vaak even bij een boom om te kijken of ik iets zie, dat op een gal lijkt. Het liefst bij eik of wilg, omdat die beide boomsoorten veel gallen herbergen. In het Amsterdamse Bos ontdekte ik een leuke gal op els met de toepasselijke naam elzennerhoekgal, veroorzaakt door de elzennerhoekgalmug. Inderdaad bijna altijd te vinden op bladnerven. De mooiste vondst deden we bij Langeraar, toen we vanaf de Rooms-Katholieke Cuyperkerk tussen de plassen doorfietsten. Ik stopte zonder duidelijk aanwijsbare reden bij een eik, die vol zat met zogenaamde knopergallen (zie foto's boven). De gallen zitten op de eikels van de boom en onttrekken ze soms helemaal aan het zicht. Aanvankelijk zijn de gallen felgroen om met het verstrijken van de tijd bruin te kleuren. De knoppergalwesp, die verantwoordelijk is voor deze bijzondere bouwwerkjes, leeft in twee generaties, een seksuele en een niet- seksuele. Als de eikels met de gallen eraan op de grond vallen, dan blijft de larve van de wesp tot in het voorjaar in de gal en komt dan naar buiten. De jonge wesp paart met een soortgenoot van de andere sekse en veroorzaakt vervolgens een onaanzienlijk galletje in een heel andere boom, een moseik. Uit deze gallen komen alleen maar vrouwelijke wespjes tevoorschijn, die vervolgens weer een gal maken op een eikel aan het eind van de zomer. Doordat er twee verschillende eiken nodig zijn voor de gehele voortplantingscyclus is de knoppergal niet bepaald algemeen, we hadden dus een beetje beginnersgeluk.

Op diezelfde boom ontdekten we ook zogenaamde lensgallen (zie foto hiernaast) aan de onderkant van het blad, veroorzaakt door de lensgalwesp. In de herfst vallen deze gallen op de grond en de larven van de wesp overwinteren om in het voorjaar naar buiten te kruipen, te paren en vervolgens een galletje in de mannelijk bloemen van de eik te maken. Ik realiseerde me dat ik nog nooit een eikenbloem heb gezien, dus dat wordt volgend jaar een zoektocht. Op de bloemen komen heel kleine besgallen te zitten, waar in de hoogzomer de tweede generatie lensgalwespen tevoorschijn komt, die weer alleen uit vrouwtjes bestaat. Deze vrouwtjes veroorzaken de nieuwe lensgallen op eikenblad en zo sluit de cirkel weer. In een volgende GZ schrijf ik hoe gallen ontstaan en in welk jaargetijde je het best op gallenjacht kunt gaan.

lensgal op eik

tekst en foto's Henk Breij

'We kunnen niet zonder!'

Eeuwenlang was slavernij een gewoon verschijnsel. De Grieken en Romeinen lieten overwonnen vijanden voor zich werken; later in de geschiedenis maakten onze voorouders zwarte Afrikanen buit en verscheepten hen naar plaatsen waar zware arbeid moest worden verricht. Zo werkten slaven bijvoorbeeld op plantages in Suriname. Toen uit humane overwegingen werd gepleit voor afschaffing van slavernij was het antwoord, dat de plantages niet konden renderen zonder onbetaalde arbeid. Uiteindelijk werd in 1863 de slavernij afgeschaft, maar werden de ex-slaven verplicht om nog 10 jaar als contractarbeider voor hun meester te blijven werken. Vandaar dat vorig jaar bij Ketu Koti werd herdacht dat de slavernij in Nederland 150 jaar geleden echt was beëindigd.

Kinderarbeid was niets bijzonders in vroegere eeuwen. Het was gebruikelijk dat kinderen naar vermogen meewerkten op bijvoorbeeld het boerenbedrijf van hun ouders. Met de industriële revolutie kwam fabriekswerk voor kinderen in zwang; zij moesten lange dagen maken met veelal zware arbeid. Berucht was de aardewerkfabriek Regout in Maastricht: toen een enquêteur opmerkte dat nachtarbeid voor jonge kinderen niet gezond kon zijn was de repliek: "en overdag kunnen zij slapen". Vanwege de goedkope arbeidskracht en als aanvulling op het gezinsinkomen leek kinderarbeid noodzakelijk, totdat het 'kinderwetje' van Van Houten daaraan een eind maakte. Bij mijn weten heeft Regout die klap wel overleefd.

Sinds de Gouden Eeuw hebben Europese landen koloniën gehad, wingewesten waar goedkoop specerijen, koffie en tabak konden worden geproduceerd. Daarvoor werd soms de inheemse bevolking wreed onderdrukt. In de vorige eeuw klonk onder de lokale bevolking steeds luider de roep om zelfstandigheid. Na het uitroepen van de onafhankelijkheid door Indonesië voerde ons land een achterhoedegevecht daartegen, eufemistisch 'politieactie' genoemd. Het motto in Nederland luidde "Indië verloren, rampspoed geboren!" In de jaren '50 leidde dit tot een dip, maar tien jaar later bloeide onze economie als nooit tevoren.

In het boerenbedrijf wordt nog steeds gebruik gemaakt van glyfosaat ('Roundup') om braakliggende akkers van plantenresten te ontdoen. Ondanks serieuze verdenkingen dat dit goedje giftig en kankerverwekkend is wordt het gebruik voorlopig toegelaten, omdat er volgens de landbouwlobby geen alternatief zou zijn. Het is gemakkelijk om stug door te gaan op een ingeslagen weg. Maar als het zou worden verboden, zou er naarstig worden gezocht naar een andere oplossing. Telkens blijkt: je kan wel zonder, als je maar serieus op zoek gaat naar een goed alternatief.

In *Trouw* van 16 augustus jl. staat een artikel over een robotwieder. Deze machine haalt onkruid beter weg dan een menselijke wieder (hij herkent zelfs de kleinste onkruidjes), en maakt landbouwgif overbodig. Het is dus een kwestie van kiezen.

Gert-Jan Roebersen

De KNNV heeft recent een naamsverandering ondergaan.
De tweede N staat nu voor Natuur en niet meer voor Natuurhistorisch.

Het Groene Zegje

Meeuwen

Je moet ze zien vliegen, meeuwen. Op de grond, de sneediep in een weggegooid plastic zak met etenresten? Dan kijk ik de andere kant op, te veel demasqué. Zeker, er zijn meer vogels die je verbijsteren als ze eenmaal in de lucht zijn. Ik denk aan Albatrossen, duurt even voor ze dat enorme lijf in de lucht hebben, maar dan heb je ook wat. Of Fregatvogels, of Spreeuwen in zo'n groepsballet. Maar meeuwen, da's toch iets bijzonders. Wij fietsten ooit op de Brouwersdam met het weerbericht mee, maar de wind tegen. Kracht zeven, voelde als negen. De wind zag ons van ver vóór Engeland aankomen en knalde dan hard tegen de dam aan. De meeuwen hadden de dag van hun leven. Met hoge snelheid, wind in het gatje, kwamen ze aangestormd. Door de stijgende wind bij de dam schoten ze omhoog, draaiden een halve slag en bleven dan doodstil, parallel aan de dam, horizontaal hangen. Dan een vleugelbeweging en weg bolderden ze weer. Schuin omhoog, capriolen uithalen en tegen de wind in de zee op, keren en daar kwamen ze weer. Dieren zouden niet spelen? Geloof ik niks meer van. Dit was puur vliegen om het vliegen, stuntvliegen wel te verstaan. Ja-loers traptten wij ons in slakkengang naar Serooskerke.

Maar. Een paar jaar later waren we met de fotoclub op de pier van IJmuiden. Ik kreeg daar een knoepertje van een meeuw (*Larus argentatus*) voor de lens, met een ring om zijn poot. Nou had ik wel eens gehoord dat het Royal Netherlands Institute for Sea Research (ik kende dat nog als Nederlands Instituut voor Onderzoek aan de Zee, vandaar NIOZ) blij zou zijn met meldingen van ringen. Dus gaf ik het kenteken van het beest (Y.CVU) door. Ik mailde ze dat ik graag wat van de vliegbewegingen van die meeuw zou willen weten, want ooit had ik gelezen dat Texelse meeuwen bijvoorbeeld net zo gemakkelijk in Londen als in Amsterdam lunchten. Kees Camphuysen van het NIOZ stuurde me een print met de gegevens van Y.CVU, een vogel met de respectabele leeftijd van ten minste 13 jaar. Kees meldde dat ik gelijk had, dat meeuwen enorme afstanden kunnen afleggen. Maar, zo schreef hij, elke verdeling kent zijn extremen en deze meeuw is er eentje van de andere kant van het spectrum... het is dat 'ie een keer-tje naar Katwijk is geweest!

Normaal gesproken hoor je mij niet klagen als er minder wordt gevlogen. Maar dit? Voor een meeuw moet je nagaan, IJmuiden-Katwijk? Hij had het kunnen lopen!

Hans Seijlhouwer

zilvermeeuw

foto Jenny Breij

Koninginnenpage

wachten op de nieuwe generatie

Vorige zomer hadden we veel feestelijke momenten in onze tuin. Kleine watersalamanders in onze vers aangelegde vijver, eekhoortjes, een sperwer voor het raam, appelvinken, zelfs met jongen, een middelste bonte specht en meer. Leuk waren ook enkele kleine parelmoervlinders en zo af en toe een ... koninginnenpage. Ook die had gewerkt aan een volgende generatie, door eitjes op de venkel en de peen af te zetten, met minimaal twee prachtige rupsen tot gevolg. Die zo opvallend gekleurde rupsen zijn geliefd bij vogels, spinnen en rovende insecten. Daar vliegt en kruipt nogal wat van rond in ons stukje groen. Daarom hebben we de rupsen, voorzien van venkel en peen om nog wat op te vetten, in een glazen kom met luchtdoorlatende afdichting laten verpoppen. We schrijven 26 augustus 2023. Beide rupsen waren binnen 1 week verpopt. Daarmee brak het lange wachten aan. Onder een afdakje buiten en bij vorst de kom met een wollek omwonden in de schuur brachten de poppen de winter door.

Negen maanden later, half mei, was het zover: de eerst verpopte rups werd door zijn coconnetje heen als page zichtbaar en kroop een dag later uit. We misten net het moment, maar zagen wel hoe de vlinder zichzelf in een uur tijd oppompte om het zonnige luchtruim te kunnen kiezen.

Nummer 2 liet nog een weekje op zich wachten. Dit keer maakte ik het uitkruipmoment - nog geen halve minuut - wel mee. Het was regenachtig weer toen het coconnetje van boven openging. Uren stond ik met vlinder en camera onder onze thuja om droog te blijven. Langzaamaan zag je de aanvankelijk kleine vleugeltjes groter worden dan het lijfje. Terwijl ik zelf droog in bed lag, bracht de vlinder ook de nacht nog onder de thuja door. De volgende ochtend was het droog. Het duurde nog een paar uur eer de page op een zonnig plekje voldoende was opgewarmd en het tijd vond de wijde wereld in te gaan. Ook dit jaar vertonen ze zich af en toe weer in onze tuin. Het venkel-en-peen-ontvangstcomité staat opnieuw paraat.

Hartelijke natuurgroet uit de mooie Achterhoek, ook van Mark, Edith Kuiper

Waarnemingen

Mei (vervolg). Ik heb twee grote bonte spechten op m'n balkon, die eten van restanten zonnebloempitten. Ze maken een vreselijke bende en houden de mezen weg. Een kraai verjaagt een kleine mantelmeeuw, de partner klaagt hierover en maakt een heel ander geluid. Grappig! We gaan naar de Zouweboezem in de buurt van Lexmond. We maken een lange wandeling dwars door rietlanden. Onderweg zien we purperreigers, een kokardezaagbek, blauwborst, bruine kiek, rietzanger, rietgors en zwarte stern. De zaagbek zit hier al jaren in zijn eentje.

Op Texel zien we noordse sterns, kneu, holenduif, veel rosse grutto's en zanglijster. Bij de start van een wandeling in het Amsterdamse Bos krijgen we een verhaal van een man die z'n hond uitlaat. Bij de Hoornsloot ziet hij een nest met volwassen en pulletjes meerkoeten. Terwijl hij kijkt kruipt een ringslang het nest in en slikt de pulletjes in. De ouders protesteren maar kunnen niets doen. Ze vertrekken. De ringslang gaat erbij liggen. Terwijl de ringslang bezig is komt er een kleiner model bij liggen. Gezellig uitrusten in een meerkoetennest.

De oeverzwaluwwand: er zijn 50 gaten open, sommige gangen zijn helemaal open, dat zou kunnen wijzen op ijsvogels. Hans heeft ijsvogels gezien, ook Dorothee zag ze daar. Ik heb ze niet gezien.

In het Amsterdamse Bos regent het, toch hoor ik heel veel zwartkoppen, op een grasveld tel ik 30 zwarte kraaien en hoor ik een vink.

kluten

foto Ingrid de Winter

Juni. Jaap en ik rijden via de IJdoornpolder naar Twisk en Petten. Daar zien we een raar vertoon van zeker 12 kluten die midden op de weg staan aan het eind van de plassen. Ze bedreigen (vliegen op) als wandelaars en honden proberen te passeren. Ze blijven zelfs staan als er auto's uit de polder komen. Ik stap uit de auto, pak mijn kijker en probeer uit te vinden wat daar gaande is. Het gaat om piepkleine kluutjes die in een sloot op het water zitten. Door de hoge oevers en het hoge riet zullen ze daar niet uit kunnen komen. Ik heb geen idee hoe ik hier kan helpen. Al zou ik helpen met een schepnet dan nog is het maar de vraag op dat op prijs wordt gesteld. Een paar uur later komen we weer langs en zien dat de situatie nog steeds hetzelfde is. De kluten staan nog steeds midden op de weg en kijken in de sloot. Verder daar ook nog ca. 50 grote sterns, visdief, tureluur, en aalscholvers.

In de Amsteltuin hoor ik overvliegende Canadese ganzen, een buizerd valt een meeuw aan en een grote bonte specht laat zich horen. In het Amsterdamse Bos hoor ik altijd wel wat. Nog steeds zanglijster, zwartkop, winterkoning, vink, fuut en buizerd.

Met de Roofvogels- en Uilencursus maken we vaartocht in het Wormer en Jisperveld. Het regent en niet zo'n beetje ook. Iedereen is er op gekleed, de een iets beter dan de ander maar toch. We zien een bruine kiekendief. Een man die aan veelwijverij doet. Volgens de schipper heeft hij drie vrouwen met een nest en lukt het hem ook om alle nesten van voedsel te voorzien. Verder nog 48 andere vogels waaronder gierzwaluw, graspieper, groenling, kievit, kuifeend met pullen, Cetti's zanger, lepelaar, rietgors, rietzanger, tjiftjaf, tuinfluiter, tureluur, vink, witgatje, zwartkop. Plus de eenden en ganzen. In het gebouw staat een camera gericht op een torenvalknest, leuk om de vogels bezig te zien.

Leuk, in het riet langs de sloten in de wijngaard nestelt een kleine karekiet. Hij kan ons niet zien en heeft kennelijk geen last van onze stemmen. Voor ons is hij wel goed te horen.

Op 18 juni gaan we 's avonds gierzwaluwen tellen in de St. Josephlaan en rond het Wilhelminaplein. Onze jaarlijkse telling. Het ziet er hoopvol uit. Over 3 weken nog eens.

visdief

foto Adri den Bakker

We gaan op excursie via de IJdoornpolder naar de Volgermeerpolder. We zien krooneenden, tafeleend, rietgors, rietzanger. In de Volgermeerpolder bloeit weer van alles. Het is een prachtig gebied. Daar zien en horen we roepende dodaarzen, In een paar plassen zien we een groot gebied bedekt door Krabbescheer. Kan een mooie broedplek voor zwarte sterns zijn. We kunnen onze plantenkennis weer eens ophalen en vinden zelfs een zwart wordend wasplaatje.

Weer in het Amsterdamse Bos hoor ik de zanglijster en zwartkop. Bij de geitenboerderij veel boerenzwaluwen en heel veel ouders met kleine kinderen. Het is best warm maar in het bos is dat goed te doen.

Bij de oeverzwaluwwand zie ik 10/12 vogels. In de Middel-polder een ouderpaar nijlgans met 9 kakelverse pulletjes, verder nog rietgors, zwartkop, ook hier boerenzwaluw, kleine karekiet en vink.

Juli. Een groep nijlganzen (volwassenen en jongen) verspert mijn weg op de Graaf Aelbrechtlaan. Ze kijken naar de auto en blijven gewoon staan alsof ze met elkaar in discussie zijn. Ik moet de auto uit om ze vriendelijk te verzoeken op de stoep verder te kletsen. Dat doen ze gelukkig. Ik hoor nog steeds een tjiftjaf.

De tweede gierzwaluwtekening verloopt ook goed. Peter-Paul, die niet veel succes had bij de 1e telling bleef tot 22.30 ter plekke en tot zijn grote geluk bleken er in zijn linker muur toch 3 bezette nesten. In de Sint Josephlaan was een minder bezet nest dan vorig jaar. Rond het Wilhelminalplein een meer dan vorig jaar.

Ondanks de regen blijven vogels maar zingen. In het Amsterdamse Bos zijn zanglijster, merel, vink, tjiftjaf, zwartkop te horen. Bij de geitenboerderij zijn de boerenzwaluwen actief, ook terwijl het regent.

In de wijngaard is de groene specht weer present. Ieder jaar toch weer te horen. De nijlganzen is het toch niet gelukt om in hun eerder uitverkoren en zwaarbevochten boom een nest te maken.

Met vrienden maak ik een rondvaart in het Amsterdamse Bos. Leuk om te doen. 1,5 uur lang met informatie die we allang kennen maar dat geeft niet. Ik zie aalscholver, kokmeeuw, sperwer, ijsvogel, merel, winterkoning en boerenzwaluw. Ze broeden onder een brug.

Als er in mijn plantsoen 3 mannen van de gemeente een boom (Metasequoia) aan het bevoelen zijn ren ik naar buiten en vraag wat ze aan het doen zijn. Ik zie het zelf al. De dikrandtonderzwam heeft de boom aangetast met zwammen op verschillende plekken. Nu zie ik ook dat het boven in de boom niet lekker gaat. Veel dode takken, De heren schatten dat de boom binnen twee jaar weggehaald gaat worden. Heel jammer. Ik vind ze prachtig. Gelukkig staan er nog 4.

Augustus. De maand is net begonnen maar ik heb al een koolmees in de kast die elke avond komt slapen. In het Amsterdamse Bos is het rustig (vakantie), dat loopt lekker, alleen de zwartkop, merel en de winterkoning zijn aanwezig.

Marleen Andriessen

steenrode orchis

foto Huub Vergeer

Dagexcursie naar Berkheide

met de plantenwerkgroep

Zaterdag 1 juni voorspelde de buienradar dat het droog zou worden dus vol goede moet trokken we met vijf deelnemers bij hotel Duinoord aan de Wassenaarseslag het duin in op zoek naar bijzondere planten.

Langs de mooie zilverkleurige Wegdistel en de Keizerskaars naar het eerste poeltje met waterkers en blauwe en rode waterereprijs. De boomleeuwerik zong er ook nog steeds lustig op los, wat puttertjes zaten in de boom en de fitis liet zijn liedje ook nog horen. De schattige Duinviooltjes tussen het Zanddoddegras en Zandhaarmos viel hier op. De zeldzame Walstrobremraap groeit hier als parasiet op de plant waar hij naar genoemd is. Ook hier al verschillende soorten rietorchissen en Vleeskleurige orchis te zien, welke we later op de 'Kalahari' nog veelvuldig zullen waarnemen. Deze naam werd vlak na het afgraven en plaggen aan de toenmalige kale vlaktes gegeven. Nu zijn het echter voedselarme kalkmoerassen met een overvloedige zeldzame flora: heel veel exemplaren van de Moeraswespenorchis, Gewone vleugeltjesbloem en Stijve ogentroost. Hiertussen Steenrode orchissen. We vonden ook een ander plantje wat aan een orchidee deed denken maar dit bleek later een nog niet bloeiende Echt duizendguldenkruid te zijn.

Van Staatsbosbeheer hadden we ontheffing om van de paden te gaan en midden in het zompige veld stond de eerste Parnassia maar nog net niet in bloei. Verderop de bijzondere Kruisbladgentiaan ook nog in de knop. Iederen speurde naar de grond op zoek naar bijzondere plantjes en daar stuitte we op een Zomerbitterling, ook de eerste voor iedereen dit jaar. Tussen de genoemde planten staat veel Grote ratelaar, wat een halfparasiet is op gras, hierdoor blijft het gras onder controle en krijgen b.v. de orchideeën de kans om te groeien en te bloeien. Verder nog Kruipend stalkruid en Gewone brunel en bij de plasdrasvelden meer noordwaarts gewone waternavel (de inheemse soort) en de rode ogentroost die andere bloemen heeft dan zijn stijve broertje.

Lopend over de droge zandduinen: Duinfakkelgras, Nachtsilene, Geel en Glad walstro, Akkervergeet-mij-nietje en teunisbloemen. Een rood veld van Veldzuring viel op en het verschil tussen de Hondsproos en de Egelantier was mooi te zien: de eerste heeft meer gebogen takken en de bloemen van de laatste zijn dieper roze met een licht hart. Het slangenkruid wordt hier niet door de damherten opgegeten en kleurt dus mooi blauw. Door de zeereep terug naar de parkeerplaats zagen we Welriekende salomonszegel en Kompassla waarna weer huiswaarts keerden en ondanks een paar buitjes een heerlijk dag hadden gehad.

Frank-Peter Scheenstra

Coördinatoren

Paddenstoelenwerkgroep
Henk Breij: 6410179

Plantenwerkgroep
Henk Glas: 6470737

Vogelwerkgroep
Marleen Andriessen: 6455207

Weidevogelbescherming
Aad van Paassen: 6412548

PR
Diana Dobrosch
d.dobrosch@outlook.com

Publiciteit
Bas ten Asbroek: 06-23250469
bas_ten_asbroek@yahoo.com

Redactie "de Groene Zegge"
Hetty Kok
hettykok@outlook.com

Redactie website
Jeannette Schenk
webmaster.amstelveen@ivn.nl

Website
www.ivn.nl/afdeling/amstelveen

Rondleidingen
Henk Breij : 6410179

Natuurkoffer
Ina Wisselink : 06-12946065

Paddenstoelencursus
Jenny Breij : 6410179

IVN stand
Bas ten Asbroek : 06-23250469

Natuurgidsencursus
Info bestuur

Insectencursus
Els Poel-Hellinga : 6404626

Vogelcursussen
Marleen Andriessen : 6455207

Bomenwerkgroep
Huub Vergeer: 06-52386825

Insectenwerkgroep
Els Poel- Hellinga: 6404626

Natuurfotografiewerkgroep
Saskia Persoon: 06-10817823

IVN Lettersudoku sept. 2024

S			E					M
E			U		L			
U	L		S	H		A		
	U					L	M	
								A
	S		L	Z		H		
	E				I			
M	A					Z	U	
				M		I	A	

A E H I L M S U Z

elke kolom en elk 3x3 blok alle letters bevat die onder de lettersudoku staan.

Op 10 oktober staat de oplossing op de website van IVN Amstelveen

Boekhandel Blankevoort

Rembrandtweg 649-651 ☎ 1181 GV Amstelveen
020 6455694 📧 boekhandelblankevoort@planet.nl

Nils van Duivendijk

Handboek Europese vogels

Deze tweedelige set vormt een unieke kruising tussen een vogelgids en een determinatiehandboek. Met zowel het overzichtelijke karakter van een veldgids als uitgebreide informatie over kenmerken, rui, leeftijd en geslacht, is dit boek een onmisbaar naslagwerk voor elke vogelaar, van beginnend tot vergevorderd.

KNNV Uitgeverij

Gebonden, 2 delen,
1048 pagina's.

€ 104,95

Kom langs in de winkel
of maak € 104,95 over op NL12
INGB 0007 2780 05 t.n.v. Boek-
handel Blankevoort
o.v.v. 'HB Europese vogels'.
Vergeet vooral niet uw naam en
adres te vermelden!

Contributie, giften en ledenadministratie

Lidmaatschap

IVN Amstelveen kent leden, huishoudleden en gastleden.

Het lidmaatschap is een gecombineerd lidmaatschap van IVN Amstelveen en IVN landelijk.

Het lidmaatschap kost € 25 aan contributie per jaar, waarvan € 12,50 voor de afdeling is en de andere helft voor IVN landelijk. Hiervoor krijgen leden uitnodigingen voor bijeenkomsten en de bladen Mens en Natuur en Groene Zegge en kortingen op cursussen en artikelen uit de IVN-webwinkel.

Gezinsleden betalen € 12, waarvan € 10 voor de afdeling is. Zij ontvangen niet Mens en Natuur en de Groene Zegge.

Gastleden zijn leden die ook lid zijn van een andere IVN-afdeling. Zij betalen € 15.

Als leden een hoger bedrag betalen dan de standaardcontributie komt dit geheel ten goede aan de afdeling.

Donateurs

IVN Amstelveen kent ook donateurs. Dit zijn personen die zich betrokken voelen bij de afdeling en de afdeling willen ondersteunen. Zij ontvangen het kwartaalblad 'Groene Zegge' en uitnodigingen voor bijeenkomsten. Donateurs betalen minimaal € 15. Een hoger bedrag komt geheel ten goede aan de afdeling.

Periodieke schenking

IVN Amstelveen is een ANBI. Dat betekent dat periodieke giften volledig aftrekbaar zijn van de belasting. Die aftrekbaarheid is gebonden aan een aantal voorwaarden. U geeft jaarlijks hetzelfde bedrag aan de vereniging. U betaalt het bedrag minimaal 5 jaar achter elkaar en hebt dit vastgelegd in een schriftelijke overeenkomst met de vereniging.

Overweegt u dit te doen of wilt u hierover meer informatie, neem dan contact op met de penningmeester:

penningmeester@ivnamstelveen.nl.

Aanmelden voor lidmaatschap of donateur

Mensen die lid of donateur van onze afdeling willen worden, kunnen zich aanmelden via de website:

www.ivn.nl/afdeling/amstelveen. Het lidmaatschap duurt minimaal één jaar. Het lidmaatschapsjaar loopt van de datum van inschrijving tot dezelfde datum in het daarop volgende jaar. Het lidmaatschap wordt steeds automatisch verlengd met één jaar. Een lidmaatschap kan jaarlijks worden opgezegd tot zes weken voordat het lidmaatschap afloopt.

Het donateurschap loopt per kalenderjaar en hiervoor wordt de contributie jaarlijks omstreeks januari geïnd.

Adreswijzigingen en opzeggingen

Opzeggingen of wijzigingen in adres of lidmaatschap kunnen worden doorgegeven aan de penningmeester via penningmeester@ivnamstelveen.nl.

Bankrekeningnummer

Het rekeningnummer is NL 57 TRIO 0320 6724 76 t.n.v. IVN Amstelveen.

Ina Wisselink
penningmeester

Wij zijn blij met uw kopij

Graag inleveren voor 10 november 2024

bij hettykok@outlook.com

Foto's voorkant: Elly Riemens
Jeannette Schenk

Foto achterkant: Piet de Boer

Colofon

De Groene Zegge is het mededelingen- en informatieblad voor leden en donateurs van IVN, Instituut voor natuureducatie en duurzaamheid, afdeling Amstelveen. Het blad wordt vier keer per jaar, aan het einde van het kwartaal gratis aan leden en donateurs toegezonden.

IVN is een landelijke vereniging van vrijwilligers die streeft naar meer natuur en een betere kwaliteit van het milieu. Zij doet dit door activiteiten op het gebied van voorlichting en educatie voor jong en oud, zoals excursies, cursussen, tentoonstellingen, enz.

Info: Hans Seijlhouwer, secretaris. Website: www.ivn.nl/afdeling/amstelveen.

Kopij aanleveren bij de redactie vóór de volgende sluitingsdata: 10/2, 10/5, 10/8, 10/11.

Teksten bij voorkeur getypt en niet opgemaakt. Redactie: Hetty Kok (zie coördinatoren).

I.v.m. auteursrechten dienen overgenomen teksten e.d. te zijn voorzien van bronvermelding en de goedkeuring van de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor teksten in te korten.

Drukker: Editoo B.V. Kazemat 28, 3905 NR Veenendaal, tel. 0857737742, info@editoo.nl, www.editoo.nl

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

www.editoo.nl

Retouradres Redactie De Groene Zegge
Dukdalf 44, 1186 WT Amstelveen

Beleef de natuur

